



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/890/2012/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

203/2013. (VII. 3.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos<sup>1</sup> 2012. november 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. július 3-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

**m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .**

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

#### I.

1) A panaszos 2012. november 7-én a Testület panaszbejelentő formanyomtatványát kitöltve, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, melyben az alábbiakat adta elő.

Vele szemben 2012. október 31-én hajnali 01 óra 15 perckor fogatosítottak közlekedésrendészeti intézkedést a B. város egyik terén. Az intézkedő rendőr járőr őt megszondáztatta, majd előállította a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban BRFK) kerületi Rendőrkapitányságára. Körülbelül 10-15 perces várakozás után kapott egy 150.000 forintról szóló befizetendő csekket, valamint egy végzést, melyben 0,324-es légalkohol szintet rögzítettek. A fentieket követően őt elengedték a rendőrkapitányságról.

Hazaérkezése után körülbelül 40 perccel ingatlana előtt megjelent egy rendőrségi gépkocsi, a panaszos leírása szerint az, amelyikkel őt előállították a kerületi Rendőrkapitányságra. A kiérkező rendőrök felszólították a panaszost, hogy adja vissza az általuk korábban odaadott papírokat és a csekket, és felkérték, hogy menjen vissza velük a kerületi Rendőrkapitányságra. A rendőrségi épületben közölték a panaszossal, hogy vér- és

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

vizeletvizsgálatra kell mennie. Elvitték őt a Gy. utcába, ahol tőle vizeletmintát vettek, de a doktornő úgy nyilatkozott, hogy nem tud a panaszostól vért venni. Ezt követően átszállították a panaszost a J. kórházba, ahol az ott dolgozó doktornő szintén úgy nyilatkozott, hogy nincs jogosultsága vért venni a panaszostól véralkohol meghatározása céljából. A járőrök ennek ellenére megkérték, hogy vegyen a panaszostól vért, „a többi majd ők elintézik”. A panaszos vérvételét követően őt hajnali 04 óra 40 perckor elengedték.

A panaszos végezetül előadta, hogy 2012. október 31-én 13 óra körül megkísérelt panaszt tenni a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán, azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy nem az ott dolgozó rendőrök intézkedtek a panaszossal szemben, és panaszt annál a rendőrkapitányságnál tegyen, ahová az intézkedő rendőrök tartoznak.

A panaszos összességében sérelmezte az intézkedést, véleménye szerint az nem volt szabályszerű.

2) 2012. november 8-án a panaszos telefax útján eljuttatta a Testület részére a panaszbeadványának egy aláírt példányát.

## II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A panaszosnak átadott, majd később az intézkedő rendőrök által visszavett jegyzőkönyv rögzíti a panaszos személyes adatait, a közúti ellenőrzés helyét és idejét, valamint a légalkoholmérő-készülékkel mért értéket (0,32 mg/l). A fentiek okán megállapították, hogy a panaszos megsértette a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban Kkt.) 20. § (1) bekezdés k) pontját, mivel ittasan vezetett. A panaszos aláírásával a jegyzőkönyvben foglaltakat, valamint a jogsértést elismerte. A jegyzőkönyv lezárásának időpontjaként 01 óra 50 perc szerepel. Az irat második oldalán egy tájékoztató található a közigazgatási hatósági eljárás menetéről és az irányadó jogszabályi rendelkezésekről.

2) A panaszos előállításának végrehajtásáról készített 2012. november 31-ei jelentés az eseményeket a következőképpen ismerteti. Az irat tanúsága szerint a panaszossal szemben a Készenléti Rendőrség állományában gépkocsizó járőrszolgálatot teljesítő öt rendőr (2 r. ftörm., 1 r. törm., és 2 r. örm) intézkedett, és őt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdésének c) pontja alapján előállították.

Szolgálatuk teljesítése során 2012. október 31-én hajnali 01 óra 14 perckor a panaszos által is említett közterületen intézkedés alá vonták a panaszost, mivel az általa vezetett gépjármű úttartása bizonytalan volt. A rendőrök megállapítása szerint a panaszos leheletén alkoholszag érződött. Vele szemben 01 óra 14 perckor Dräger típusú alkoholszondát alkalmaztak, melynek eredménye 0,32 mg/l érték volt. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy pár órával az intézkedés megkezdése előtt 1,5 liter sört fogyasztott el.

A fentiek az intézkedő rendőrök jelentették a BRFK kerületi Rendőrkapitányság ügyeletére. A rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítő ügyeletes tiszt arra utasította az intézkedő rendőröket, hogy állítsák elő a panaszost a rendőrkapitányságra. A panaszost megkérték, hogy

zárja le a gépjárművét és értékeit vegye ki, amit a panaszos meg is tett. Ezt követően a panaszos ruházatát és csomagját átvizsgálták, melynek során nála jogszabályba ütköző tárgyat nem találtak.

A panaszost 01 óra 25 perckor állították elő a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, ahol az ügyeletes tisztnek a panaszost sérülés- és panaszmentesen átadták. Az intézkedő rendőrök ezek után kiállították a jogsértés észleléséről szóló jegyzőkönyvet, melyet a panaszos aláírt és a készpénzbefizetési csekkel együtt azt átvette. Ezután az ügyeletes tiszt arra utasította az intézkedő rendőröket, hogy a rendőrkapitányságon található Dräger készülékkel is készítsenek tesztet a panaszossal. A kérésnek azonban nem tudtak eleget tenni, mivel „az üzembe állás ideje, illetve a készülék téli időszámításra való átállás hiánya miatt, továbbá a felmerülő egyéb technikai problémák fennállása végett a rendelkezésre álló időt túllépték”. Az ügyeletes tiszt emiatt arra utasította a rendőröket, hogy vér és vizeletvizsgálat céljából szállítsák át a panaszost a BRFK Gy. utcai rendelőjébe (a továbbiakban Gy. utcai rendelő). Dr. F. A. Zs. rendőrorvos hajnali 03 óra 20 perckor vizelet-mintavételt végzett, vérévételt azonban nem tudott foganatosítani, mivel nem találta a panaszos vénáját. Mindezek okán átszállították a panaszost a J. kórházba, ahol 03 óra 55 perckor Dr. P. A. vett a panaszostól vérmintát. A vérmintát visszaszállították a Gy. utcai rendelőbe, ahol Dr. F. A. Zs. 04 óra 10 perckor lezárta a mintadobozokat.

A panaszost az ügyeletes tiszt utasítása alapján 04 óra 40 perckor engedték szabadon.

Az irat végén szerepel, hogy az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállításának idejéről szóló igazolást kiadták a panaszosnak.

A BRFK kerületi Rendőrkapitányságán ügyeletes tiszt szolgálatot teljesítő r. alezr. parancsnoki kivizsgálása szerint a rendőri intézkedések jogszerűek, arányosak és szakszerűek voltak.

3) A panaszos előállításának időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos szabadságának korlátozása 2012. október 31-én 01 óra 15 perctől 04 óra 40 percig tartott, mely időtartam alatt sérülése vagy panasza nem keletkezett.

4) A panaszossal szembeni intézkedést foganatosító rendőrök 2012. december 10-én az alábbiakkal egészítették ki a jelentésüket, melyben a Testület által az eseményekkel kapcsolatban feltett kérdéseire tételesen válaszoltak. Azon kérdésre, hogy mi indokolta, hogy a panaszos szabadon bocsátását követően a rendőrök kimentek a házához, a jelentés a következőket tartalmazza. A panaszos rendőrkapitányságra való beszállítását követően, 01 óra 55 perckor az ügyeletes tiszt (r. alezredes) közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy a panaszossal szemben további rendőri intézkedés nem szükséges, mivel a korábban alkalmazott kézi légalkohol-teszter hiteles. A panaszost ennek következtében szabadon bocsátották. Rá öt perccel, 02 órakor az ügyeletes tiszt arra utasította a rendőröket, hogy keressék fel a panaszost és ismételten állítsák elő. Döntését azzal indokolta, hogy – a fentiekkel ellentétben – „nem hiteles légalkohol teszterrel lett elvégezve az előbbieken a légalkohol vizsgálat”, ezért a rendőrkapitányságon található hiteles Dräger légalkoholmérő készülékkel kéne megismételni a mintavételt.

A panaszost a lakóhelyének közelében, hazafelé sétálva találták fel az utcán, akivel a helyszínen közölték, hogy ismételt légalkoholmintát kell venniük a panaszostól a rendőrkapitányságon található hiteles teszterrel. 02 óra 10 perckor szállították vissza a

panaszost a kapitányság épületébe. A mintavételt a már korábban ismertetett okokból nem tudták elvégezni.

A panaszosnak már átadott jegyzőkönyvet és készpénz-befizetési csekket visszakérték, mivel a panaszos vér- és vizelet mintavétele mellett döntöttek. A fentiekben leírtak szerint a panaszost először a Gy. utcai rendelőbe vitték, ahol az orvos nem tudott tőle vért venni, mivel nem találta a panaszos vénáját. A panaszos elmondása szerint vérvételi problémája gyerekkora óta fennáll, számos alkalommal előfordult már korábban is, hogy az nem volt sikeres.

5) A Készenléti Rendőrség rendőrségi főtanácsosa a Testület megkeresésére az intézkedő rendőrök jelentése alapján válaszolt, mely a fent ismertettekhez képest többletinformációt nem tartalmaz.

6) A BRFK kerületi Rendőrkapitányságon bizonylat készült a panaszos ki- és beléptetéséről, melyre 2012. október 31-én 12 óra 38 perc és 13 óra 31 perc között került sor. Az iraton szerepel, hogy a panaszos érkezésének oka panaszának felvétele, és őt Cs. Zs. előadó fogadta.

7) Cs. Zs., a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán panaszfeltevőként szolgálatot teljesítő előadó az alábbi tartalommal készítette el 2012. november 28-ai jelentését. A panaszost 2012. október 31-én 12 óra 38 perckor fogadta az irodájában, és megkérdezte tőle, hogy miben segíthet. A panaszos elmondta, hogy előző éjszaka ittas vezetésért állították elő, és panaszt szeretne tenni, mivel jogkövető állampolgár és nehezményezi az eljárást. Elmondta, hogy a rendőrök udvariasak voltak és kulturáltan viselkedtek vele szemben, ellenük nem kíván panaszt tenni. A Gy. utcában lévő orvosról „inkább nem kíván beszélni sem”. Panaszos beszámolt arról is, hogy a vérvétel végeztével az intézkedő rendőrök őt elvitték az L. térig, ott tették őt ki. Ezek után a panaszfeltevő megkérdezte tőle, hogy az elmondottak alapján miben tudna segíteni. A panaszos közölte, hogy feljelentést szeretne tenni. Cs. Zs. előadó kérdésére, hogy pontosan mi okból, a panaszos azt felelte, hogy mert „nem ért egyet az eljárással”. Megkérdezte, hogy hol tehet még panaszt a történetek miatt. Az előadó tájékoztatta, hogy nála is megteheti a panaszát, de konkrétan meg kell, hogy jelölje, hogy mi a panasza. Erre reagálva a panaszos közölte, hogy sietni kell, nem kíván munkát adni az előadónak, csak szeretné tudni, hol tehet még panaszt, amit „nem tusolnak el”. Az előadó ekkor tájékoztatta a panaszost a Testülethez fordulás lehetőségéről, melyet a panaszos tudomásul vett, majd 13 óra 31 perckor távozott.

8) A Testület rendelkezésére áll a Budapesti kerületi Rendőrkapitányság nyomozást elrendelő feljegyzése a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban Btk.) 180. § (1) bekezdése szerinti vétség – ittas vagy bódult állapotban való járművezetés – gyanúja miatt.

9) A Testület rendelkezésére állnak további iratok is (a panaszosnak átadott csekk „közbírság KKT. 20. §” közleménnyel, a panaszos okmányadatainak másolata), melyek a panasz eljárás szempontjából nem bírnak relevanciával, ezért azok részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

### III.

A panaszos konkrét rendőri intézkedés vagy mulasztás megjelölése nélkül sérelmezte a vele szemben történt rendőri eljárás egészét. Ebből kifolyólag a Testület egyenként értékeli a panaszossal szemben alkalmazott intézkedések jogszerűségét.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. rendelkezéseire – az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panasz eljárás keretében mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek vizsgálata tartozik a hatáskörébe.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint a) panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez vagy b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitétele függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az ismertett hatásköri szabályozásból következik, hogy a Testület nem foglalhat állást a tekintetben, hogy a panaszos az ittas vezetés bűncselekményét elkövette-e. A panasz e része vonatkozásában a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény vonatkozó rendelkezései biztosítanak megfelelő jogorvoslatot.

**A fentiek alapján megállapítható, hogy a büntetőeljárást a Testület nem minősítheti, fölülte kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Emiatt a panasz e része tekintetében a Testületnek nem áll módjában vizsgálatot folytatni.**

A Testület ugyanakkor vizsgálata tárgyává tette a panaszos szondáztatását, előállítását, vér- és vizelet mintavételét, valamint panasztételével kapcsolatos kifogását.

**A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban Alaptörvény) IV. cikkében biztosított személyes szabadsághoz való jogát, XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület először a panaszossal szemben a helyszínen alkalmazott szondáztatás jogszerűségét vizsgálta.

A panaszossal szemben alkalmazott intézkedés jogszerűségének vizsgálata kapcsán a Testület mindenekelőtt utalni kíván az Rtv. releváns rendelkezésére. Az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja felhatalmazza a rendőrséget, hogy közlekedésrendészeti feladatainak ellátása során a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, vagy ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételével vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezze. A hatályos jogi szabályozás értelmében önmagában az a tény, hogy a panaszos gépjárművével a közúti forgalomban közlekedett, egyéb, arra okot adó körülmény hiányában is felhatalmazta a rendőröket az Rtv. fent idézett rendelkezése alapján arra, hogy a panaszostól légzésmintát vegyenek, és azzal ellenőrizzék, nem áll-e vezetési képességre hátrányosan ható szer vagy alkohol befolyása alatt.

A rendőrségi iratok szerint a panaszost azért kötelezték légzésminta adására, mivel úttartása bizonytalan volt és lehetetlen is érezni lehetett az alkoholszagot. Panaszos rendőri kérdésre maga is elismerte, hogy pár órával az intézkedés megkezdése előtt fogyasztott alkoholt.

**Az említettekből következik, hogy a panaszos helyszínen való szondáztatása jogszerű volt, a rendőrök megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.**

2) Testület a panaszeljárás során vizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét is.

a) A Testület elsőként azt értékelte, hogy indokoltan döntöttek-e a kiérkező rendőrök a panaszos előállítása mellett.

A panaszos előállításáról készített igazoláson, valamint az előállítás végrehajtásáról készült jelentésben is az intézkedés jogalapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdésének c) pontját jelölték meg, mely szerint „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérévétel, valamint műtétnek nem minősülő egyéb mintavétel szükséges”.

Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – vagyis ha az intézkedés alá vont személyt érintő gyanú fennáll – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőrök előállításról való döntését az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni. Az Rtv. 15. §-a ugyanis kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes

céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül pedig azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A kérdés vizsgálatánál az Rtv. fenti szakaszain túl a következő jogszabályi rendelkezésekre támaszkodott a Testület.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban KRESZ) 4. § (1) bekezdés c) pontja szerint járművet az vezethet, „aki a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt nem áll, és szervezetében nincs szeszes ital fogyasztásából származó alkohol”.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban Btk.) 188. §-a tartalmazza az ittas vagy bódult állapotban történő járművezetés bűncselekményi alakzatát. Az (1) bekezdés szerint: „[a]ki szeszes italtól befolyásolt állapotban vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt (...) közúton gépi meghajtású járművet vezet, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A rendelkezéshez tartozó kommentár szerint a szeszes italtól befolyásolt állapoton olyan állapotot kell érteni, amikor a véralkohol-koncentráció foka, valamint a klinikai tünetek együttes értékelése folytán megállapítható, hogy a járművezető a szeszes ital fogyasztása következtében már nem képes a biztonságos vezetésre. Elsősorban a véralkohol-vizsgálat eredménye az irányadó az elkövetőnek a járművezetés időpontjában fennálló alkoholos befolyásoltsága vagy annak hiánya ténykérdés megállapításánál.

Amennyiben a büntetőjog által szankcionált befolyásoltság szintjét nem éri el az ittaság, a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet 1. §-a szerint a Kkt. 20. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezések megsértőjével szemben közigazgatási hatósági eljárásban bírság szabható ki.

A Kkt. 20. § (1) bekezdés kd) pontja rendelkezik arról, hogy a Kkt.-ben, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők. Ugyanezen passzus (4) bekezdése szerint ezen magatartás miatt 10.000 forinttól 300.000 forintig terjedő bírság szabható ki, valamint a (4) a) bekezdése kimondja: „[a] közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha a 20. § (1) bekezdés k) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell.”

A bírság összegének meghatározásához a már fent említett 156/2009.-es Kormányrendelet mellékletében található táblázat nyújt eligazítást, mely a járművezető véralkohol-koncentrációja, vagy a kilélegzett levegőben található alkohol mértéke arányához igazodik, feltéve, ha az nem minősül bűncselekménynek. Ennek alapján, ha a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol mértéke a kilélegzett levegőben a 0,30 mg/l-t nem haladja meg, 100.000 Ft, 0,30 mg/l-nél magasabb, de a 0,50 mg/l-t nem meghaladó érték esetén 150.000 Ft, és e fölött 200.000 Ft bírság szabható ki.

A konkrét esetben a panaszost azért vonták közlekedésrendészeti intézkedés alá, mivel úttartása bizonytalan volt. A helyszínen mért szondázási eredménye 01 óra 14 perckor 0,324 mg/l lett. A panaszos előállításának végrehajtásáról készült jelentés tanúsága szerint a panaszos a helyszínen maga is elismerte, hogy pár órával korábban fogyasztott alkoholt, valamint a rendelkezésre álló iratok egyike sem rögzíti, hogy a panaszos ne fogadta volna el a helyszínen végzett mérés eredményét. A mérési eredmény panaszos általi elfogadását támasztja alá az is, hogy a rendőrkapitányságra való beszállítását követően a mérési eredményt is tartalmazó jegyzőkönyvet aláírta, mellyel azt, valamint a jogsértést is elismerte. A Kkt. – korábban már idézett – 20. § (4) bekezdésének a) pontja alapján a panaszossal szemben határozathozatal nélkül a helyszínen kiszabhattak volna bírságot ittas vezetés miatt.

Tekintettel a fent ismertetett jogszabályi rendelkezésekre, az intézkedő rendőrök kétféleképpen járhattak volna el szabályszerűen. A panaszos ittas vezetése következtében a helyszínen kiszabhattak volna vele szemben közigazgatási bírságot, mely esetben előállítása szükségtelen lett volna. Amennyiben viszont az általuk hivatkozott Rtv. 33. § (2) bekezdésének c) pontja alapján („akitől bűncselekmény gyanúja vagy (...) közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében (...) egyéb mintavétel szükséges”) jogszerűen előállítják, beszállítását követően további mintavétel iránt azonnal intézkedniük kellett volna. Tényként állapította meg ezzel szemben a Testület azt, hogy az intézkedő rendőrök a panaszost 01 óra 25 perckor előállították, melyet követően öt további mintavételnek nem vetették alá, hanem őt a szabályszegés tényéről felvett jegyzőkönyv aláírása után 01 óra 55 perckor hazaengedték.

**A Testület az eset összes körülményének alapos vizsgálatát követően arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos előállítása további mintavétel híján szükségtelen volt, ezáltal aránytalanul korlátozta személyes szabadsághoz való jogát.**

A panaszos rendőrkapitányságról való távozását követően öt perccel, 02 órakor az ügyeletes tiszt a panaszos ismételt beszállítására utasította az intézkedő rendőröket. Az iratokban nem részletezett okból az ügyeletes tiszt arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos helyszíni mérésénél alkalmazott alkoholteszter mégsem hiteles, és ezért a rendőrkapitányságon található hiteles műszerrel kéne elvégezni a mérést. Ismételt előállítása ezáltal tovább súlyosbította az amúgy is aránytalan szabadságkorlátozással járó jogsérelmet.

**Tekintettel arra, hogy a Testület a panaszos előállítását jogsértőnek ítélte meg, ezáltal az ismételt beszállítása (02 óra) és szabadon bocsátása (04 óra 40 perc) között eltelt közel három óra szintén megvalósította a panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelmét.**

3) A Testület végül azt vizsgálta, hogy a panaszos milyen tájékoztatást kapott panasztételi lehetőségéről a rendőrkapitányságon.

A Testületnek megküldött beadványában a panaszos előadta, hogy előállításának délutánján, 2012. október 31-én 13 óra körül megkísérelt panaszt tenni az intézkedéssel szemben, azonban a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán neki azt a tájékoztatást adták, hogy nem az ott dolgozó rendőrök intézkedtek a panaszossal szemben, így panaszt annál a rendőrkapitányságnál tud tenni, ahol az intézkedő rendőrök szolgálatot teljesítenek.



Az iratokból megállapítható, hogy a panaszossal szemben valóban nem a BRFK kerületi Rendőrkapitányság rendőrei intézkedtek, hanem a Készenléti Rendőrség állományába tartozó öt rendőr.

A Testület ehelyütt hivatkozik az irányadó jogszabályi rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a „rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. Az Rtv. 92. § (1) bekezdésének a) pontja szerint pedig a rendőri intézkedéssel érintett személy – választása szerint – „panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez”.

A konkrét esetben a fentiek alapján a panaszos az ORFK területi szerveként funkcionáló Készenléti Rendőrségnél élhetett volna panasszal. Ugyanakkor a rendőrségi panaszeljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) szabályai szerint folytatják le, melynek 22. § (2) bekezdése szerint „[h]atáskör vagy illetékesség hiányában a hatóság a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat – az ügyfél egyidejű értesítése mellett – haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban levő ügyben a hatáskör és illetékesség hiányának megállapításától számított nyolc napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz”.

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a panaszosnak jogszabály által biztosított lehetősége volt arra, hogy a Készenléti Rendőrségnél szolgálatot teljesítő rendőrök elleni panaszát akár a Készenléti Rendőrségen, akár a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán adja elő.

A rendőrkapitányságon a kérdéses napon panaszfelvevőként szolgálatot teljesítő Cs. Zs. előadó ugyanakkor a panaszostól eltérően számolt be párbeszédükről. Jelentésében úgy nyilatkozott, hogy a panaszost arról tájékoztatta, hogy nála is tehet panaszt, csak azt konkrétan körül kéne, hogy írja. Erre a panaszos úgy válaszolt, hogy sietnie kell, és amúgy sem kíván munkát adni az előadónak. Cs. Zs. tájékoztatta a panaszost a Testülethez fordulás lehetőségéről, melyet a panaszos tudomásul vett, majd távozott a rendőrkapitányságról.

**A Testület a fenti ellentmondás miatt nem tudott egyértelmű döntést hozni a tekintetben, hogy a panaszos élhetett-e panasszal a rendőrkapitányságon, így arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos jogorvoslathoz való alapvető jogának sérelme nem megállapítható.**

#### IV.

**A Testület a panaszos ittasságának ellenőrzése érdekében alkalmazott alkoholteszter igénybevételét jogszerűnek ítélte meg, ezáltal tehát nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor kétszeres előállítás és további három órán át való fogvatartása az eset körülményei alapján nem lett volna szükségszerű, megsértve ezáltal a panaszos személyes szabadsághoz fűződő jogát. Végezetül az ellentmondásos bizonyítékok miatt a Testület nem tudott egyértelmű döntést hozni a panaszos jogorvoslathoz való jogának sérelme vonatkozásában.**

**Álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.**

**Budapest, 2013. július 3.**

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Dr. Kádár András Kristóf**  
testületi tag

**Dr. Féja András**  
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET